

[Kurt Hansen.]

Man har ikke undersøgt den eventuelitet, om vedkommende kunne komme inden for garnisonstjenesten, og jeg må sige, at de lægeundersøgelser, der ligger til grund for hjemsendelsen, har været meget overfladiske. Der har været to lægeundersøgelser, som har taget omkring 1 minut hver, medens et krav fra vedkommende talsmand om at blive røntgenfotograferet, før bedømmelseskommissionen udtalte sig, altså heller ikke kunne imødekommes.

Jeg er da glad for, at ministeren ønsker aktive talsmænd, og det bevirker vel også, at ministeren med stor bevågenhed følger udviklingen på de forskellige kaserner, hvis man ønsker at lave omrokeringer, således at man bevidst sigter på at få så få aktive talsmænd som muligt. Officererne, ikke mindst på Antvorskov kaserne, har netop betegnet talsmandsordningen som værende mere eller mindre ligegyldig: hvis de menige ønsker det, er det fint, men ellers er det lige meget.

Jeg vil til allersidst godt stille det tillægs-spørgsmål, om man vil tage skridt til at indføre en beskyttelse i talsmandsbestemmelserne, således at man undgår sådanne situationer, og om man vil tage en forhandling mellem forsvarsministeriet, de værnepligtige og – ja, der er en anden instans, der også skal drages med ind i det, som jeg ikke lige kan huske, om forholdet, således at de værnepligtige ikke bare kan hjemsendes, som tilfældet har været her.

Forsvarsministeren (Orla Møller):

Nu skal vi altså lige have sagen undersøgt, inden man fastslår, at det var sådan lige uden videre at hjemsende.

Spørgsmålet om sikring af talsmanden på en eller anden måde kommer i øvrigt til drøftelse på landstalsmandsstævnet, som finder sted i denne eller næste måned, og dér bliver det problem, som i øvrigt har været til drøftelse ved flere lejligheder, på ny drøftet mellem landstalsmændene og mig.

Nu gik det jo lidt hurtigt sidste gang, så nu skal man passe på, at det ikke går for hurtigt denne gang også. Det kan godt være, at det er nødvendigt at gå ekstra til bunds, hvis ikke jeg skal møde kritikken en gang til for at have handlet for hurtigt, og jeg tør ikke vurdere, om der i den sag er gået lang tid eller kort tid.

Men om det andet, som hr. Kurt Hansen nævnte, om at indkalde talsmanden igen, kan

jeg svare ganske enkelt, at hvis jeg gjorde det, havde jeg på forhånd afskåret al anden undersøgelse. Derfor kan jeg alene af den grund ikke gøre det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Christiansen (V)* til ministeren for offentlige arbejder:

»Vil ministeren i lyset af den fortsatte udbygning af samarbejdet inden for De europæiske Fællesskaber i lighed med andre EF-lande tage skridt til at indføre samme porto for forsendelser til det øvrige EF som for nationale forsendelser?«

(Spm. nr. 133).

Arne Christiansen (V):

For ca. 3 år siden drøftede vi her i folketinget, om ikke Danmark burde følge de andre europæiske landes eksempel og indføre sådanne portoregler, at vi kunne sende breve overalt i Fællesskaberne til samme pris, som her i landet. Dengang blev det udsat med henvisning til det provenutab, det ville indebære. Der er gået megen tid siden, og der er fra andre lande taget mange skridt til at udbygge samarbejdet. I den tid har Danmark navnlig gjort sig kendt som det medlemsland, der gerne vil trække penge ud af fællesmarkedet, men helst ikke vil være med, når det vil koste noget.

Jeg tror, det vil være udmærket, hvis vi nu tog dette spørgsmål op til overvejelse igen, så vi kunne fjerne det indtryk, vi har skabt af at være det, der er kaldt: the foot-dragging Danes. Der er også lidt paradoksalt i, at man kan sende et brev herfra til Haparanda for 1 kr., men ikke kan sende det herfra til Flensborg, uden at der skal betales ekstra for det.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Man kan i hvert fald ikke beskyldes spørgeren for at være a foot-dragging Dane.

Jeg vil i øvrigt i anledning af spørgsmålet sige, at det jo har været stillet ved tidligere lejligheder, altså dette med at man inden for EF-landene skulle koordinere og nå frem til en fælles takstordning. Indledningsvis kan jeg oplyse, at den nuværende benyttelse af indenrigske posttakster i udvekslingen af postforsendelser mellem de oprindelige EF-lande ikke er en